

afgørende er, at undersøgelsen selvstændigt indeholder nye videnskabelige resultater og konklusioner samt entydigt påviser, at det ikke kan udelukkes, at der aktuelt er fare for negative konsekvenser for miljø, dyr og planter.

- Et specifikt problem for den berørte medlemsstat

De småbrug, som bevisligt findes i Oberösterreich, forstærket ved den permanente stigning i andelen af biologisk dyrkede arealer henholdsvis antallet af biologisk drevne landbrugsbedrifter, giver denne region i Fællesskabet et karakteristisk særpræg.

Det krav, der yderligere er fastsat i artikel 95, stk. 5, EF om, at den pågældende medlemsstats specifikke problem først har vist sig efter harmoniseringsforanstaltningen, finder Republikken Østrig opfyldt. Den kendsgerning, at frygt i den henseende allerede bestod tidligere, afsvækker ikke ovenstående. Det er alene afgørende, at problemets fulde rækkevidde først har vist sig efter udstedelsen af harmoniseringsforanstaltningen. Først på tidspunktet for offentliggørelsen af Müller-undersøgelsen (den 28.4.2002) kunne man forstå problemets faktiske omfang.

- Forholdsmæssighed

Lovforslag GTVG 2002 må ses som en foranstaltning, der af en medlemsstat anses for påkrævet af hensyn til miljøbeskyttelsen; den må bedømmes som forholdsmæssig henset til den begrænsede gyldighed af tre år.

- Princippet om forsigtighed og forebyggelse

Det østrigske lovforslag GTVG 2002 er en forsigtigheds- henholdsvis forebyggelsesforanstaltning efter betydningen i artikel 174, stk. 2, EF. Ifølge nævnte bestemmelse tager Fællesskabets politik på miljøområdet sigte på et højt beskyttelsesniveau under hensyntagen til de forskelligartede forhold, der gør sig gældende i de forskellige områder i Fællesskabet. Den af fællesskabslovgiver foretagne sondring giver kun mening, såfremt begreberne »forsigtighed« og »forebyggelse« hver gives en selvstændig betydning. I henhold hertil sætter »forsigtigheden« allerede ind på et tidspunkt, da en fare for miljøet endnu ikke er blevet så konkret, at det er påkrævet med et indgreb forstået som »forebyggelse«. Det østrigske lovforslag GTVG 2002 tjener bevisligt til at undgå risiko og er derfor efter forståelsen af forsigtighedsprincippet berettiget.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom afsagt den 4. november 2003 af Cour d'appel de Bordeaux, chambre de l'instruction, i sagen Ministère Public mod André Rochus Hiebeler

(Sag C-493/03)

(2004/C 21/40)

Ved dom afsagt den 4. november 2003, indgået til Domstolens Justitskontor den 24. november 2003, har Cour d'appel de Bordeaux, chambre de l'instruction, i sagen Ministère Public mod André Rochus Hiebeler forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

- Skal transport og salg af det samme parti euforiserende stoffer anses som forskellige strafbare handlinger alt afhængigt af, om de er foretaget i en enkelt medlemsstat eller fra en medlemsstat til en anden?
- Skal indførsel i en medlemsstat af det samme parti euforiserende stoffer og dets indførsel kort efter i en anden medlemsstat anses for at udgøre samme strafbare handling eller forskellige strafbare handlinger?
- Giver Schengen-konventionens artikel 54 en kontraherende stat, som har modtaget en begæring om udlevering, mulighed for at tage en indsigelse om »ne bis in idem« til følge, hvis betingelserne for anvendelse af dette princip er opfyldt, selv om den endelige domfældelse, som gøres gældende mod retsforfølgningen, ikke er afsagt i denne medlemsstat, men i en anden kontraherende stat?
- Er forbuddet i Schengen-konventionens artikel 54 til hinder for fuldbyrdelse af en dom afsagt i en anden medlemsstat før nævnte konventions ikrafttræden?
- Ligger der for straffebestemmelserne vedrørende ulovlig handel med ikke ubetydelige mængder euforiserende stoffer i § 30, stk. 1, nr. 4, § 29, stk. 1, nr. 1, og stk. 3, andet led, nr. 2, og § 29, stk. 1, nr. 4, § 3, stk. 1, andet led, første punktum, sammenholdt med bilag III til § 1, stk. 2, i den tyske lov om euforiserende stoffer, i sin affattelse af 27. januar 1987, såvel som i § 25, stk. 2, § 52 og 53 i den tyske straffelov, de samme retlige beskyttelsesinteresser til grund som for straffebestemmelserne i artikel 71, 72, og artikel 74 I, nr. 2, og artikel 75 i den italienske lov nr. 685/75 af 22. december 1975 og artikel 81, 56 og 110 i den italienske straffelov, om indførsel, ulovlig besiddelse og salg af ikke ubetydelige og delvist betydelige mængder euforiserende stoffer, eller ligger der andre retlige beskyttelsesinteresser til grund?

(1) EUT L 230 af 16.9.2003, s. 34.

(2) EFT L 106 af 17.4.2001, s. 1.